

ПРЕМЕРЕНАТА БОЖИЯ СЛАВА

Дейвид Уилкерсън
16 Октомври 2000

“Каза им също... С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери и ще ви се прибави. Защото, който има, на него ще се даде, а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.” (Марк 4:24-25)

Исус знаеше, че тези думи можеха да прозвучат странно в недуховните уши. Така че Той започна посланието Си казвайки: „Ако има някой уши да слуша, нека слуша.“ (4:23). Той всъщност ни казваше: „Ако сърцето ти е отворено за Божия Дух, ще разбереш какво имам да ти казвам.“

Какво точно казва Исус в този пасаж? Той говори за Божията слава в живота ни, която е изявеното Христово присъствие. Накратко, Господ излива славното Си присъствие по различен начин върху църквите и индивидите. Някои от тях не получават нищо от славата Му, а други получават непрестанно увеличаваща се, излъчваща се от живота им все повече и повече слава.

Ето един пример: били ли сте на църква, в която сте усещали малка част от Божията слава? Може би сте почувствали нещо от нея по време на поклонението или на проповедта. След това отивате в друга църква и веднага след като прекрачите прага сте обхванати от Божията благодат на онова място. Усетили сте Господното присъствие изцяло. И то ви е убедило, мотивирало ви е да възстановите липсата на Божията слава в живота си.

Бог е обещал да излее Духа Си върху своя народ в тези последни дни. Всъщност, цялата Библия сочи към една триумфална, изпълнена със слава църква на последните дни. Самият Исус каза, че портите на ада няма да надделеят над църквата. Така че, без значение колко свирепо оголва зъбите си Сатана, той не може да спре Божието дело. Исус е отнел силата му.

Ние няма да влезем осакатени в небето – пребити, депресирани, хленчещи, победени, обезкуражени. Не, нашия Господ ще даде по-голяма сила на църквата Си. Но тя няма да бъде демонстрирана само в знамения и чудеса. По-скоро тя ще бъде разкрита на хората чрез славна трансформация на докоснатите от Божия Дух сърца.

Господ вече е решил, или определил, мярка от Духа Си за всеки един от нас. Павел пише: „А на всеки от нас се даде благодат според мярката на Христовия дар.“ (Ефесяни 4:7). Самият Исус е дал Святия Дух без мярка: „Защото Този, когото Бог е пратил, говори Божиите думи; защото Бог не дава Духа с мярка.“ (Йоан 3:34). Просто казано, Христос имаше пълнотата на Духа, без ограничения.

За разлика от Него, на нас ни е дадена една част от Божия Дух, според Божественото Му решение. Павел пише: „Защото чрез дадената ми благодат казвам на всеки един измежду вас да не мисли по-високо, отколкото трябва да мисли, а да внимава да е разумен, според мярката на вярата, която Бог е разпределил на всеки.“ (Римляни 12:3)

Каква е Божията цел с това да дава Духа с мярка – славата и присъствието Си – в различна степен на всеки един от нас? Той прави това с една единствена цел: „Докато ние всички достигнем в единството на вярата... в мярката на ръста на Христовата пълнота“ (Ефесяни 4:13).

Тук Павел казва две неща: първо, ако ще живеем по Божествения начин – трезви в ума си и интензивно – целта ни трябва да бъде непрестанно нарастваща степен от славата Му, докато не станем съвсем зрели в Христос. Второ, мярката вяра, която ни е дадена има за цел да послужи на останалата част от Христовото тяло, „според съразмерното действие на всяка една част, изработва растежа на тялото за неговото изграждане в любовта“ (4:16).

Тук Павел прави дълбоко изявление. Той казва, че всеки един от нас е работещ член на Христовото тяло – едни са стави, други – мускули. И след като сме такива дава

и живот части, ние трябва да даваме непрестанно растяща доза здраве на останалите части на тялото. Всички ние сме направени така, че да бъдем източник на вяра, любов, милост, благодат, слава – предназначени сме да произведем едно по-силно и по-здрово тяло.

Очевидно здравето на тялото зависи от това всеки един от нас да е в добро здравословно състояние. Ако един от нас е благословен, цялото тяло е благословено. Но ако една от частите съгреша, засегнато е цялото тяло. Следователно, всеки от нас се нуждае от непрестанно нарастваща мярка от Христовата благодат.

Нека те попитам: колко здраве – т.е. колко слава и вяра – даваш на Христовото тяло? Тази любов ежедневно ли се увеличава у теб? И в резултат на това в състояние ли си да даваш сила на останалите части на тялото? Здравословното ти състояние подсилва ли имунната система на тялото? Или пък си заразен от някаква болест – някое светско желание, което те е сграбчило и афектира останалата част от тялото?

Всички ние се нуждаем от по-голяма мярка от Божията слава и присъствие в живота си

Господ ни подготвя за това да излее Духа Си върху Своя народ в тези последни дни, да направи неща, които никога не сме виждали, чували и не сме си представяли. И аз искам да бъда част от това. Искам по-голяма мярка от славата Му в моя живот, отколкото съм имал досега. Искам и да видя как Божията слава изпълва църквата толкова много, че да не може да се побере в нея.

Как можем да придобием по-голяма, непрестанно увеличаваща се мярка от Христовата слава? Самият Господ ни казва много ясно: „С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.“ (Марк 4:24). Исус казва: „Според това каква част от себе си ми дадете, Аз ще ви дам същата мярка. Накратко, ще се отнасям с вас по начина, по който вие се отнасяте с Мен. Каквато мярка ми дадете, и Аз ще ви дам такава.“

Ако даваш на Бог леност и мързел, ако приемаш делото Му за даденост, ще ти бъде даден дух на дрямка. „Леността хвърля в дълбок сън и нехайна душа ще гладува.“ (Притчи 19:15). В резултат на това душата ти ще огладнее и гладът ѝ няма да може да бъде задоволен. „Малко спане, малко дрямка, малко сгъване на ръце за сън — и беднотията ти ще дойде като разбойник, и нуждата ти — като въоръжен мъж.“ (24:33-34)

Исая предупреди за „Стражите... Сънуват, лежат, обичат дрямката.“ (Исая 56:10). Исая не говори за обикновения сън тук, а за незаинтересованост от Божиите работи. Той описва хора, които са безчувствени към Божиите дела. Израел даваше все по-малко и по-малко от времето си на Господ, като Му отделяше само редки моменти на посвещение.

Защо не искаха те по-голяма част от Божиата слава? Те криеха грях. И знаеха, че първото нещо, което прави Божието присъствие е да изобличи беззаконието. Така че казаха на Исая: „Не ни пророкувайте правото, говорете ни ласкателства“ (Исая 30:10).

Духовният мързел и леност са основните причини за загубата на Божиата слава в църквата и сред хората

Това, което се случи в Израел се случва днес в Божия дом. Най-главната причина за загубата на Божиата слава в църквата не са наркотиците, алкохола или секса, а духа на леност. Множество християни прекарват време гледайки спорт, пазарувайки, търсейки удоволствия от всякакъв вид. Но посвещават все по-малко време на Бог.

Както и Израел, тези хора не желаят да чуят остро, пророческо слово. Те са пристрастени към просперитет и лесен начин на живот. Вълнението им от Божиите неща намалява. Те прекарват часове пред телевизора, позволявайки на умовете си да се изпълнят с мръсотия, понеже са станали все по-лениви в духа си.

Някои от тези християни са същите, които се оплакват: „Божията слава я няма в църквата ми като преди.“ Истината е, че славата Му не присъства в личния им живот, защото не прекарват време с Него.

Не ме разбирайте погрешно, не казва, че можем да дадем на Бог нещо добро от себе си, което да Го накара да ни даде славата Си. Не, ние никога не можем да спечелим присъствието Му чрез никакви дела, ревност или човешка добрина. Трябва да помним, че нашия Господ ни намери когато бяхме в греховете си, обикна ни в нашата безпомощност, когато нямаше какво да Му дадем. „Намерен бях от онези, които не Ме търсеха“ (Римляни 10:20).

Всъщност, Божията любов, милост и благодат към нас са безгранични. Но въпросът тук не е да придобием любовта, милостта и благодатта Му, а да имаме благословието на Неговата слава в живота си.

Исус заявява ясно, че Той ни дава различна порция слава според това как ние Му даваме сърцето си. Нашата работа е просто да се приближаваме все повече към Него – с хваление, покорство и прилежност.

Виждаме как тази истина се повтаря и в двата завета: „Приближете се към Бога, и ще се приближи и Той към вас.“ (Яков 4:8). „Но оттам ще потърсиш ГОСПОДА, своя Бог, и ще Го намериш, ако Го потърсиш с цялото си сърце и с цялата си душа.“ (Второзаконие 4:29). „Праведните викат и ГОСПОД чува, и от всичките им беди ги избавя.“ (Псалм 34:17)

Изявлението на Исус е директно предизвикателство към нас: „Колко много искаш присъствието Ми в живота Ти? Ако искаш повече, ще трябва да направиш нещо. Но ти обещавам, че ако направиш усилието да се приближиш до Мен, да Ми даваш все по-голяма част от себе си, ще ти дам по-голяма част от славата Ми. Ще продължа да ти давам още и още, и още.“

В този момент църквата на Исус Христос в Америка е в беда. Нацията ни се хвали, че притежава хиляди църкви, които издигат Бог. Но в много от тях никой не се спасява. Хората се влачат в тях като че отиват на погребение. Други я напускат на тълпи. Младежите дори не искат да прекратят прага ѝ. В резултат на това днес цяло поколение не познава Бог. Те никога не са виждали Божието присъствие и помазание – никога!

Има нещо ужасно сбъркано, когато Божия народ може да вика, пее, танцува и слави Господ в църквата, но въпреки това никога не може да се освободи от оковите на похотта и старите си грехове. Притеснително е, когато Божиите пастири са доволни, ако църквата им се управлява добре, сметките им са платени, а те си получават редовно заплатите.

Единствените църкви с непрестанно нарастваща степен от Божията слава днес са онези, които викат към Него отчаяно. Те са убедени: „Късно е, трябва да се събудим. Трябва да вършим Божието дело в този последен час.“

Исус уверява такива вярващи: „Ще ви се прибави.“ (Марк 4:24). Какво обещава да ни се „прибави“ Христос? И какво означава за нас „да чуем“? Гръцката дума за „чувам“ означава да „разбереш“. С други думи Исус казва: „Трябва да разберете какво ви казва Духа.“

Мотивираните християни чуват как ги призовава Божия Дух: „Дайте Ми сърце, което е решено да Ме търси. Нека видя някаква заинтересованост, нужда, съкрушение. Извикайте към Мен като никога досега. Тогава ще чуя и ще ви дам непрестанно нарастващата Ми сила и освобождение.“

Тези вярващи чуват Святия Дух да им казва, че състоянието на сърцето им трябва да се промени. Те осъзнават, че са приемали Божиите неща за даденост, че просто са се носели по течението, без дълбоко убеждение. Така че са започнали да правят промени. Те прекарват повече време с Бог и преразглеждат отношението на сърцата си спрямо дома и делото Му. Те се молят: „Господи, искам повече от Теб. Не ми позволявай отново да стана небрежен към прилежността ми и към святите Ти грижи.“

Те вече виждат резултати. Дълбоко в душите им се излива нова радост. Те чувстват по-голяма част от Божието присъствие в живота си и имат мир като река. Те получават онова, което им е обещал Бог – повече слава, благословение и помазание – понеже са Му дали по-голяма част от себе си.

Исус ни уверява: „Но първо търсете Божието царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.“ (Матей 6:33). Той казва: „Продължавайте да ми давате по-голяма част от себе си и аз ще излея по-голяма част от славата Ми върху вас. Всичките ви светски работи могат да почакат. Търсете Мен и аз ще се погрижа за притесненията ви. Мога да направя за вас повече в един единствен час, отколкото вие в опити с години.“

Точно когато се радваш на новото докосване от Бог, Той ти обещава повече

Сега, когато отново имаш Божиата слава в живота ти, Исус обещава: „Ще ви се даде още“ (виж Марк 4:24). Той казва: „Все още не сте видели нищо. Виждам, че старателно се опитвате да ми дадете по-голяма част от себе си и ще направя повече неща за вас.“

Бог винаги иска да излее повече слава върху народа Си. Той иска да направи за нас „несравнимо повече, отколкото молим или мислим“ (Ефесяни 3:20). Затова Той иска хора, които са ужасно гладни за Него. Той иска да ги изпълни с чудесното Си присъствие, повече отколкото са усещали някога в живота си.

Исус каза: „аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.“ (Йоан 10:10). Но за да придобием този изобилен живот ние трябва да угаждаме на Господ все повече и повече. Павел пише: „Молим ви... в Господ Исус: така, както сте научили от нас как трябва да живеете и да угаждате на Бога – както и живеете наистина – така да преуспявате все повече и повече.“ (1 Солунци 4:1). „Затова, възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими, и преизобилствайте винаги в Господното дело“ (1 Коринтяни 15:58).

Гръцката дума за „преизобилствам“ означава да надвишиш, да изпъкнеш, да имаш предостатъчно, извън мярка. Павел казва: „Божиата слава в живота ви ще превъзхожда малките моменти, които сте имали досега. Но молитвите ви трябва да са нещо повече от това просто да благославяте храната си. Вече ще се молите сутрин, обед и вечер без да спирате.“

“Така и ходете в Него, вкоренени и изградени в Него и утвърждавани във вярата така, както бяхте научени, като изобилствате в нея с благодарение.” (Колосяни 2:6-7). Павел ни съветва: „За да имате този изобилен живот на Божията слава и присъствие, вие трябва да Му служите изобилно, с любов и посвещение, което е по-голямо от това на мързеливите и дремещи слуги.“

“Която е направил да изобилства за нас във всяка мъдрост и разбиране” (Ефесяни 1:8). Бог иска да ти даде слава и откровение повече от всякога досега. „Като ни е открил тайната на волята Си според благоволения, което е положил в Себе Си“ (1:9). Господ казва: „Ще ви дам по-голямо разбиране за Словото Ми. Искам да ви дам откровения за Моите тайни.“

Господ иска да ти даде всичко, така че да можеш да Му служиш без мярка. „А Бог е силен да преумножи върху вас всякаква благодат, така че, като имате винаги и във всичко достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело“ (2 Коринтяни 9:8).

Изявлението на Исус ни дава обещание и предупреждение

“А който няма, от него ще се отнеме и това, което има.” (Марк 4:25). Когато Бог чуе, че народа Му вика към Него, Той вярно отива при тях. Но по време на апатия и леност Бог може да се отдръпне, да премахне напълно присъствието Си.

За това се отнася предупреждението на Исус. Преди Бог да премахне присъствието Си от някой човек или църква, Той винаги предупреждава. Как прави това? Той казва на Святия Дух да задвижи всеки човек в управата на църквата. Влага послание след послание в сърцето на пастира, призовава всеки в църквата да приключи с леността, да падне по очи и да се разправи с всеки корен на греха. (Господ е правил това няколко пъти в Таймс Скуеър Чърч по време на 13 годишното ни съществуване).

Изведнъж хората падат под осъждение. Те осъзнават, че са слушали Божията истина седмица след седмица и не са я приели на сериозно. Те са вдигнали мръсни ръце, за да се поклонят. Придържали са се към горчивината и обидата. Просто не са позволили на Божието Слово да ги предизвика. Вместо това са Го оставили да им се изплъзне без да внимават в Него.

Бог е предупредил църквата Си. Той им казва: „Цялата хладкост и апатия, която виждам - стига толкова. Ще приключа с нея.“ Това не е заплаха и не е изговорено в гняв. Това е просто Божия начин да каже: „Поставих тази църква в този квартал, в тази област, в това село с цел. Искам тя да изобилства от неизмерима благодат. Искам изгубените да знаят, че когато влязат вътре се случва нещо мощно. Искам да разберат: „Това търся цял живот.“

Внимавайте – възможно е да пропуснем славата, която обещава Исус

Ако се застоим в състояние на леност, ако никога не позволим на Святия Дух да ни обладее и очисти, можем да изпуснем онова, което иска да ни даде Бог. „А който няма, от него ще се отнеме и това, което има.“ (Марк 4:25)

Може би си спомняте притчата за талантите, в която на мързеливия слуга му беше даден 1 талант и той го закопа. Този слуга беше доволен от статуквото. Той нямаше да даде на Бог онова, което имаше. Как реагира господаря му? Той взе таланта от този слуга и го даде на друг, който вече имаше 10.

Виждаме този вид леност в историята на Израел. В един момент израилтяните имаха Божието присъствие. Но с годините те позволиха на идолопоклонството и похотта да се промъкнат между тях. В крайна сметка те изгубиха желанието си за Божите неща. Те продължаваха да посещават дома Му, но само поради традициите и плътския страх.

Бог каза на Израел: „Но идете сега на мястото Ми, което беше в Сило... и вижте какво му направих заради злината на Своя народ Израил.“ (Еремия 7:12). Псалмистът свидетелства: „И напусна скинията в Сило, шатъра, в който обитаваше между хората“ (Псалм 78:60). „И ГОСПОД отново се явяваше в Сило, понеже ГОСПОД се откриваше на Самуил в Сило чрез ГОСПОДНОТО слово.“ (1 Царе 3:21).

Сило беше Божия дом. Пророк Самуил беше проповядвал там ясно слово, а Божия Дух присъстваше мощно. Но с времето Сило се корумпира при първосвещеника Илий и злите му синове. Сега Бог се появи в Сило отново, искащ пак да построи дома Си и да накара злото духовенство да се покае.

Но Илий и синовете му останаха лениви. Илий затлъстя и стана мързелив, живееше спокойно, а синовете му продължаваха да се надсмиват на Бог, дори и когато служеха в дома Му. Накрая Бог каза: „Няма да позволя на славата ми да обитава на място, където има корупция.“

И така Господ изостави Сило. Той махна славата Си от Израел и нацията изпадна в духовна оскъдица. Първо беше откраднат ковчегът. След това Илий се строполяса от собственото си тегло и си счупи врата. Накрая снахата на първосвещеника роди момче и го нарече Ихавод, което означава „Славата се оттегли от Израил“ (1 Царе 4:21).

Ако си мислиш, че това е само старозаветно наказание поради леност и корупция, прочети Божите предупреждения към новозаветните църкви в Откровение: До църквата в Ефес: „Но имам това против теб, че си оставил първата си любов. И така, спомни си откъде си паднал и се покай, и върши първите си дела; ако ли не, ще дойда при теб (скоро) и ще отместя светилника ти от мястото му, ако не се покаеш.“ (Откровение 2:4-5)

До църквата в Пергам: „Така също и ти имаш някои, които държат учението на николаитите, което мразя. Покай се! Ако ли не, ще дойда при теб скоро и ще воювам против тях с меч, който излиза от устата Ми.“ (2:15-16)

До църквата в Лаодикия: „Зная твоите дела, че не си нито студен, нито горещ. О, да беше или студен, или горещ! А така, понеже си хладък – нито студен, нито горещ – ще те изплюя от устата Си. Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че си окаян, нещастен, беден, сляп и гол“ (3:15-17).

Във всеки еди от случаите Бог отправя буквално предупреждение към църквата Си. Защо? Той подготвя чиста, неопетнена невеста за Сина Си. Той пробужда спящите девизи, Духът Му вика към тях: „Ето, идва младоженеца. Пригответе се да го посрещнете.“

Днес от много амвони все още идва духа на зло и присмех към святите неща. Но чистото Божие Слово също излиза от там, точно както излизаше от Самуил. Господ предупреждава: „Ако държите да се придържате към греховете си, ще ви отнема дори и онова, което си мислите, че имате. Ще премахна присъствието Си от живота ви, от църквата ви, точно както направих в Сило.“

Това вече се е случило с църкви по целия свят. Славата, на която се радваха тези събрания е изчезнала напълно, понеже отказаха да дадат нещо на Бог.

По същият начин, ако откажеш да се накараш да търсиш Господ с цялото си сърце, ако продължаваш да Му даваш малка част от времето ти, покорството ти и посвещението ти, убежденията и знанието ти ще се изпарят.

Питам те: молитвите ти не получават ли отговор понеже даваш на Бог твърде малко от себе си? Той не иска да премахне присъствието Си от теб. Напротив, Той иска да те засипе с много благословения. В момента Той е готов да те събуди от леността и дрямката ти, да те привлече по-близо до Себе Си и да те изпълни със славата Си.

Няма значение колко е малък пламъка ти. Просто извикай към Него: „О, Исусе, не искам да пропускам онова, което ще направиш.“ Той е верен да дойде при теб и ще ти даде повече. И така, дай Му по-голяма част от себе си и ще видиш доказателство за присъствието, славата и любовта Му към теб навсякъде.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2000 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Measured Glory of God](#) / [Премерената Божия слава](#)